

ZESŁANIE NA APOSTOŁÓW DUCHA ŚWIĘTEGO

Teksty biblijne: Dz. Ap. 2,1-13; 3,37-41

Tekst pamięciowy: Ks. Izaj. 41,10, Ew. Jana 16,13 dzieci młodsze

„Nie bój się, bom Ja z tobą, nie lękaj się, bom Ja Bogiem twoim! Wzmocnię cię, a dam ci pomoc, podeprę cię prawicą sprawiedliwości swojej.”

„Lecz gdy przyjdzie On, Duch Prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę.”

Duch Święty działa w moim życiu

Zastosowanie:

- * Bóg chce prowadzić każdego człowieka właściwą ścieżką. Bóg prowadzi nas przez swoje Słowo i Ducha Świętego,
- * Pozwól, aby Jego siła podtrzymywała cię, kiedy napotykasz na trudności. Zaufaj Bogu oraz Jezusowi, aby skutecznie zwyciężać grzech.
- * Bóg udziela nam Ducha Świętego, abyśmy mogli wykonywać powierzone zadania.

Duch Święty jest mocą, siłą, „możliwością” Boga. Działanie Ducha Bożego możemy przyrównać do baterii, prądu, bez którego nie działają urządzenia. Duch ten mieszka w nas, pomaga zrozumieć Biblię, poznawać Boga. Ta Moc Boża dodaje nam sił, by postępować dobrze i powiedzieć grzechowi „nie”, jest też dla nas nauczycielem, pomocnikiem i pocieszycielem. (1 Kor. 2, 12)

„A myśmy otrzymali nie ducha świata, lecz Ducha, który jest z Boga, abyśmy wiedzieli, czym nas Bóg łaskawie obdarzył”

I. WSTĘP

Opowiadanie na dzień 10 sierpnia pt. „Spłoszony” – Każdy dzień z Jezusem

Paulinka wróciła podekscytowana do domu po lekcji jazdy konnej. – Było super! – krzyczała już od progu. – Cała lekcja upłynęła mi na jeździe przez las. Mój koń raz się spłoszył, ale nawet wtedy nie straciłam równowagi!

– „Spłoszył się”? Czyżbyś miała spotkanie z duchem? – zapytał Daniel, młodszy brat dziewczynki.

Paulinka zaśmiała się.

– Nie głuptasku – odpowiedziała. – Niektóre konie można łatwo przestraszyć. Gdy zobaczą coś nieoczekiwanego, na przykład kawałek papieru wirujący w powietrzu, mogą odskoczyć z drogi albo próbować uciekać. To oznacza spłoszenie się. Jeśli nie jesteś dobrym jeźdźcem, możesz wtedy spaść.

– Konie są takie duże – stwierdził chłopiec. – Dlaczego się boją?

Paulinka wzruszyła ramionami.

– Takie po prostu są – odpowiedział. – Jeżeli koń cię zna i ufa ci, możesz łatwo go uspokoić. Wtedy będzie wiedział, że nie pozwolisz, by stało mu się coś złego.

– Wiele nauczyłaś się o koniach i o ich ujeżdżaniu – stwierdził z uznaniem tato. – Wiesz, pomyślałem sobie, że wzajemne rozwijanie zaufania i przyjaźni między jeźdźcą a koniem jest dobrą ilustracją do tego, jak my powinniśmy rozwijać nasz związek z Bogiem, który ma być zbudowany właśnie na zaufaniu.

Dziewczynka spojrzała na tatę.

– Czy chodzi ci o to, że nie ma co się bać, jeśli Bóg nas gdzieś posyła? On nie pozwoli nas skrzywdzić, prawda? – zapytała.

– Właśnie, powinniśmy ufać Mu w każdej sytuacji. Czasami jesteśmy spłoszeni, gdy w naszym życiu zdarza się coś niespodziewanego, gdyż nie dzieje się tak, jak planowaliśmy. Musimy ufać Bogu, że przeprowadzi nas nawet przez trudne chwile - powiedział tato.

Mama uśmiechnęła się do córki.

– Gdy następnym razem twój koń się spłoszy – dodała – niech ci to przypomni, że bliski, pełen miłości związek z Bogiem, może uchronić także ciebie przed spłoszeniem się. On może zabrać od ciebie wszystkie lęki.

Czy zdarza ci się odczuwać lęk? Czasami musisz robić coś, co cię denerwuje lub przeraża? Pamiętajmy w takich chwilach o Bogu, rozmawiaj z Nim w modlitwie.

II. PRZEBIEG WYDARZEŃ

1. Zesłanie Ducha Świętego (Dz. Ap. 2, 1-6)

Zanim Pan Jezus odszedł do Domu Ojca, poprosił Swoich uczniów, aby pozostali w Jerozolimie. Czekali więc w zamknięciu przez 10 dni na wypełnienie się obietnicy, pełni bojaźni i lęku.

Kiedy nadszedł dzień Zielonych Świąt (*inaczej „Pięćdziesiątnica” jest to święto, obchodzone przez Żydów w końcu maja*), w Jerozolimie było mnóstwo ludzi, którzy przybywali do miasta, aby złożyć swe ofiary w świątyni. Ulice były bardzo zatłoczone. Wtedy właśnie, każdy zwrócił uwagę na coś dziwnego - szum wiatru, chociaż żaden wiatr nie wiał.

Ten szum pochodził z domu w pobliżu świątyni, gdzie przebywali uczniowie Pana Jezusa.

Bóg zesłał Swojego Ducha w sposób taki, aby obecny w mieście tłum mógł zauważyć Moc Pochodzącą z Wysokości.

2. Efekt działania Ducha Świętego na apostołów. (Dz. Ap. 2, 7-11)

Możemy spotkać w Biblii różne opisy Ducha Świętego; raz jest to „wiatr”, innym razem „gołębica” lub „ogniste języki”. Jednak najważniejszą rzeczą jest to, iż pod wpływem Mocy Bożej, człowiek zmienia się całkowicie.

Apostoł Piotr jest tego najlepszym przykładem. Kiedy Jezus przebywał ze Swoimi uczniami, niejedną raz miał okazję zobaczyć, jak „słabymi” i bojaźliwymi są Jego wybrańcy.

Piotr, który został poddany próbie wiary i odwagi – wyparł się swego Nauczyciela, mówiąc, że go nie zna. (*Zapytaj dzieci o inne znane przykłady, kiedy to uczniowie bardziej lękali się, niż ufali Jezusowi*).

Człowiek sam z siebie nie może być odważny, silny, dobry i pełen miłości. Tylko Bóg ma taką „możliwość”, aby wpłynąć na całkowitą przemianę życia.

Apostołowie otrzymali Ducha Świętego nie tylko w szczególny sposób, zauważalny dla innych ludzi, ale także siła oddziaływania była wielka. W jednej chwili potrafili mówić w innych, obcych językach, (*dziś kiedy chcemy nauczyć się np. języka angielskiego musimy dużo się uczyć, poznawać słowa, wyrażenia, a nauka trwa bardzo długo*) potrafili czynić cuda, uzdrawiać. Zostali napełnieni wielką odwagą i mądrością.

3. Reakcja ludzi na zaistniałe wydarzenia (Dz. Ap. 2,12-13; 3,37-41)

Wydarzenia, które miały miejsce w Jerozolimie podzieliły opinie ludzi na temat uczniów. Niektórzy znając ich od dawna, (*wychowywali się z nimi, pracowali razem, mieszkali w sąsiedztwie*), nie mogli uwierzyć w tak wielką przemianę. Podejrzewali, że wypili za dużo wina, drwili z nich i wyśmiewali się.

Inni natomiast, po przemowie wygłoszonej przez Piotra, uwierzyli w Jezusa Chrystusa, Boga i Jego Moc. Byli bardzo poruszeni tym wszystkim. To właśnie Duch Święty uczynił ich słowa skutecznymi i doprowadził około 3 000 ludzi do chrztu.

III. ZAKOŃCZENIE

Bóg obdarza Swoją mocą każdego człowieka, który Go o to poprosi. Może działać w naszym życiu na różne sposoby. Podpowiada nam, co jest dla nas złe i nie podoba się Bogu, uczy posłuszeństwa i zaufania. Kiedy jednak grzeszymy, przekonuje, że powinniśmy wyznać swój grzech Bogu. Duch Święty pracuje w naszym życiu i coraz bardziej nas zmienia.

Propozycje pieśni:

1. „Bóg jest dziś taki sam” Zaśpiewam Panu ... Nr 22
2. „Czy wy wiecie, że jesteście świątynią” Zaśpiewam Panu ... Nr 38
3. „Gdy Boży Duch” Zaśpiewam Panu ... Nr 56

IV. ZAJĘCIA INDYWIDUALNE

1. Dzieci młodsze:

- Kolorowanie obrazków – „Duch Święty zstąpił na apostołów”

- **Konkurs.** Nauczyciel czyta zdania. Jeżeli zdanie jest prawdziwe, dzieci klaszczą w ręce, jeżeli fałszywe, dzieci powinny podać prawidłową odpowiedź.

- uczniowie i przyjaciele Pana Jezusa nie chcieli Ducha Świętego (Fałsz)
- uczniowie słyszeli jakby szum wiejącego wiatru (Prawda)
- wszyscy się przestraszyli i uciekli (Fałsz)
- uczniowie kazali wszystkim opuścić Jerozolimę (Fałsz)
- uczniowie mówili w obcych językach (Prawda)
- Duch Święty dodał odwagi uczniom (Prawda)
- uczniowie rozgłaszali dobrą nowinę ludziom (Prawda)
- Duch Święty to moc Boża (Prawda)
- Duch Święty mieszka w nas (Prawda)
- Duch Święty nam przeszkadza (Fałsz)
- o Ducha Świętego należy się modlić (Prawda)
- Duch Boży jest naszym nauczycielem (Prawda)
- Duch Boży jest naszym pomocnikiem (Prawda)
- Duch Boży namawia nas do złego (Fałsz)

Nauczyciel może zadawać więcej pytań, według własnego pomysłu.

2. Dzieci starsze:

Rozwiąż iloczyny podanych działań, wpisz je w kartkę, a pod spodem wstaw literę, której numer odpowiada iloczynowi rozwiązanego działania.

Odczytaj biblijny cytat z Dziejów Apostolskich

6x6	9x9	6x2	2x9	5x5	1x10	9x9	8x3	4x4	3x9	2x8	6x8	3x6	2x5	6x6

7x6	2x8	1x16	6x5	5x7	8x8	2x5	6x2	1x18	6x7	1x10	2x5	3x10	4x4	9x9

3x4	8x9	9x3	4x7	7x7	7x4	6x2	7x7	9x9	2x3	6x8	8x8	9x8	2x2

$$A = 16 \qquad M = 4 \qquad T = 49 \qquad \text{Ę} = 35$$

$$B = 30 \qquad N = 27 \qquad U = 36$$

$$D = 64 \qquad O = 72 \qquad W = 81$$

$$E = 18 \qquad P = 24 \qquad Y = 28$$

$$I = 12 \qquad R = 25 \qquad Z = 10$$

$$J = 48 \qquad S = 42 \qquad \text{Ó} = 6$$

Rozwiązanie: